

УДК 621.31

Слободянюк В. - ст. гр. ЕМ-51

Тернопільський державний технічний університет ім. Івана Пулюя

ВДОСКОНАЛЕННЯ СТРУКТУРИ ЕЛЕКТРОЕНЕРГЕТИКИ УКРАЇНИ

Науковий керівник: асистент Вацик Н.І.

Енергетичний комплекс України, відіграє основну роль в забезпеченні соціально-економічного розвитку країни, її конкурентоспроможності у світовому економічному просторі.

Основу електроенергетичного комплексу України складає Об'єднана енергетична система (ОЕС), яка об'єднує 8 регіональних електроенергетичних систем, 27 регіональних енергопостачальних компаній, 14 блочних теплових електростанцій, 4 атомних електростанцій НАЕК "Енергоатом" (Запорізька, Рівненська, Хмельницька та Південноукраїнська АЕС) та каскадом гідроелектростанцій на річках Дніпро та Дністер.

Частка АЕС в балансі потужності складає близько 40 %, а з урахуванням базисного режиму роботи АЕС вона досягає 46-50 %.

У літній період структура балансу роботи ТЕС та регулювання добового графіка навантаження набагато складніша.

Так, за даними на 2004 р. встановлено, що біля 95 % енергоблоків ТЕС відпрацювали свій ресурс. Близько 80 % потужностей теплової енергетики припадає на устаткування, яке пропрацювало більше 30 років.

Другою проблемою є невеликий запас маневреності, що призводить до примусового обмеження електроспоживання.

Паралельна робота ЕЕС України з енергосистемами Центральної та Східної Європи є неможливою через низьку якість електроенергії, виробленої в Україні.

Необхідність роботи базових енергоблоків у режимах з глибоким розвантаженням та періодичними зупинками для забезпечення покриття змінної частини графіків навантажень призводить до значних перевитрат палива і підвищення частки природного газу та мазуту на вугільних ТЕС, прискореного зносу їх обладнання.

Важливою є екологічна проблема пов'язана з утилізацією відпрацьованого ядерного палива та радіоактивних відходів.

Тому потрібна докорінна перебудова електроенергетичного комплексу України на основі впровадження новітніх, інноваційних технологій для забезпечення маневреності, енергетичної та економічної ефективності, екологічної прийнятності, зовнішньої конкурентоспроможності та ринкових умов функціонування; при цьому повинні забезпечуватись вимоги енергетичної безпеки держави, прийнятні ціни на електроенергію як з боку споживачів, енергетичних компаній, надійність роботи енергетичної системи, охорона навколишнього середовища .

Для досягнення зазначених цілей і реалізації даних пріоритетів потрібна комплексна державна політика та її вплив на формування цивілізованого енергетичного ринку, забезпечена конкуренція учасників цього ринку; проведення антимонопольної політики, вдосконалення законодавства і нормативно-правової бази і уніфікація її з базової системою Європи. Першочерговим завданням є також проведення реконструкції і модернізації застарілого обладнання, та здійснення впровадження нового енергоощадного обладнання; створення нових гідроелектростанцій та модернізація існуючих ТЕС.